

Sygn. akt II K 1281/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk - Południe w Gdańsku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Magdalena Czaplińska

Protokolant Artur Pokojski

przy udziale Prokuratora Doroty Sarnowskiej

po rozpoznaniu w dniach 09.04.2015 r., 18.06.2015 r., 03.09.2015 r., 21.10.2015 r., 09.12.2015 r., 11.02.2016 r., 16.05.2016 r., 22.06.2016 r., 01.09.2016 r., 10.11.2016 r., 26.01.2017 r. sprawy:

1. **K. B. (1)**, ur. (...) w G.,

syna Z. i G. z domu Z.

oskarżonego o to, że:

I. w nieustalonym okresie nie później jednak niż do dnia 08 lutego 2014 roku w G., wbrew przepisom ustawy, wprowadzał do obrotu znaczną ilość środków odurzających w postaci: suszu roślin konopi innych niż włókniste o łącznej masie 36,76 grama i 19 tabletek z wytłoczonym krzyżem z zawartością klonazepamu, co stanowi łącznie nie mniej niż 37 pojedynczych porcji środka odurzającego, przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia kary 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 09 marca 2012 r. w okresie od 27 lutego 2010 roku do 28 lutego 2010 roku i od 25 września 2012 roku do 24 stycznia 2014 roku,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k. k.;

2. **M. S. (1)**, ur. (...) w G.,

syna Z. i E. z domu K.,

oskarżonego o to, że;

I. w nieustalonym okresie nie później jednak niż do dnia 08 lutego 2014 roku w G., wbrew przepisom ustawy, wprowadzał do obrotu znaczną ilość środków odurzających w postaci: suszu roślin konopi innych niż włókniste o łącznej masie 26,11 grama, co stanowi łącznie nie mniej niż 66 pojedynczych porcji środka odurzającego,

tj. o przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii;

II. w dniu 28 stycznia 2014 roku w G. dokonał kradzieży z włamaniem do mieszkania poprzez wyłamanie drzwi balkonowych i okna, skąd zabrał w celu przywłaszczenia mienie w postaci: dwóch laptopów marki H., złotego łańcuszka oraz dwóch par złotych koleczyków o łącznej wartości 3.000 złotych, czym działał na szkodę J. O.,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k. k.;

3. **S. S. (1)**, ur. (...) w G.,

syna Z. i E. z domu K.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 28 stycznia 2014 r. w G. przy ulicy (...), po uprzednim włamaniu się do garażu, dokonał kradzieży z jego wnętrza wiertarki o wartości 100 złotych oraz usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do pojazdu marki F. (...) o nr rej. (...) poprzez wybite bocznej szyby w drzwiach od strony kierowcy powodując straty w wysokości 470 złotych, powodując straty w łącznej wysokości 570 złotych, czym działał na szkodę M. B., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia kary 1 roku i 1 miesiąca pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 05 lutego 2007 r. w okresie od 31 lipca 2009 roku do 31 sierpnia 2010 roku,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k. k. w zb. z art. 13 § 1 k. k. w zw. z art. 279 § 1 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.;

II. w dniu 28 stycznia 2014 r. w G. przy ulicy II Brygady usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do pojazdu marki F. (...) o nr rej. (...) poprzez wybite szyby w drzwiach od strony pasażera powodując straty w wysokości 200 złotych, czym działał na szkodę J. B., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia kary 1 roku i 1 miesiąca pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 05 lutego 2007 r. w okresie od 31 lipca 2009 roku do 31 sierpnia 2010 roku,

tj. o przestępstwo z art. 13 § 1 k. k. w zw. z art. 279 § 1 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.;

III. w dniu 08 lutego 2014 r. w G. po uprzednim włamaniu się do garażu, dokonał kradzieży z wnętrza znajdującego się tam samochodu osobowego marki R. (...) o nr rej. (...) następujących przedmiotów: CB Radio (...) o nr seryjnym (...) firmy (...) o wartości 340 zł, nawigację marki L. (...) 43.1 o wartości 259 złotych, zestaw głośnomówiący (...) o wartości 69 złotych, łączna wartość skradzionych przedmiotów to 668 złotych, czym działał na szkodę T. J., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia kary 1 roku i 1 miesiąca pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 05 lutego 2007 r. w okresie od 31 lipca 2009 roku do 31 sierpnia 2010 roku,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.;

IV. w dniu 21 lutego 2014 r. w G. po uprzednim włamaniu się do pojazdu marki S. (...) o nr rej. (...), dokonał kradzieży z jego wnętrza następujących przedmiotów: radioodtwarzacz samochodowy marki LG o wartości 250 złotych, czym działał na szkodę B. S., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia kary 1 roku i 1 miesiąca pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 05 lutego 2007 r. w okresie od 31 lipca 2009 roku do 31 sierpnia 2010 roku,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.;

V. w dniu 21 lutego 2014 r. w G. po uprzednim włamaniu się do pojazdu marki S. (...) o nr rej. (...), dokonał kradzieży z jego wnętrza następujących przedmiotów: radioodtwarzacz samochodu marki S. o wartości 200 złotych, czym działał na szkodę Ł. N., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia kary 1 roku i 1 miesiąca pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 05 lutego 2007 r. w okresie od 31 lipca 2009 roku do 31 sierpnia 2010 roku,

tj. o przestępstwo z art. 279 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.

I. oskarżonego **K. B. (1)** w ramach zarzucanego mu czynu uznaje za winnego tego, że w dniu 8 lutego 2014 roku w G., wbrew przepisom ustawy, posiadał znaczną ilość środków odurzających w postaci suszu roślin konopi innych niż włókniste o łącznej masie 36,76 grama, co stanowi łącznie nie mniej niż 37 pojedynczych porcji środka odurzającego oraz substancję psychotropową w postaci 19 tabletek z wytlóczonym krzyżem z zawartością klonazepamu, przy czym

czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 8 stycznia 2009 roku do 10 września 2009 roku, od 12 sierpnia 2010 roku do 13 stycznia 2011 roku, od 29 grudnia 2011 roku do 25 września 2012 roku kary 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 09 marca 2012 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt II K 1208/11, którym połączono m. in. karę orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 24 lutego 2010 roku w sprawie o sygnaturze akt II K 35/10 za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, czyn ten kwalifikuje z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k. k. i za to na podstawie art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii skazuje go na karę 2 (dwóch) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. oskarżonego **M. S. (1)** w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie I. aktu oskarżenia uznaje za winnego tego, że w dniu 8 lutego 2014 roku w G., wbrew przepisom ustawy, posiadał środki odurzające w postaci suszu roślin konopi innych niż włókniste o łącznej masie 26,11 grama, co stanowi nie mniej niż 26 pojedynczych porcji środka odurzającego oraz substancję psychotropową w postaci B. (...) o wadze netto 0,11 grama, co stanowi pojedynczą porcję konsumpcyjną, czyn ten kwalifikuje z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k. k. w zw. z art. 70 § 1 k. k. wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego **M. S. (1)** warunkowo zawiesza na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby;

IV. na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k. k. zobowiązuje oskarżonego **M. S. (1)** do informowania kuratora o przebiegu okresu próby;

V. na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k. k. zobowiązuje oskarżonego **M. S. (1)** do powstrzymania się od używania środków odurzających;

VI. na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2005 r., Nr 179, poz. 1485) orzeka od oskarżonego **M. S. (1)** na rzecz (...) Ośrodek (...) dla (...) w G. nawiązkę w kwocie 3.000 (trzech tysięcy) złotych;

VII. oskarżonego **M. S. (1)** uniewinnia od popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie II. aktu oskarżenia;

VIII. oskarżonego **S. S. (1)** w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie I. aktu oskarżenia uznaje za winnego tego, że w dniu 28 stycznia 2014 r. w G. przy ulicy (...), po uprzednim włamaniu się do garażu, dokonał kradzieży z jego wnętrza wiertarki o wartości 100 złotych oraz po uprzednim włamaniu do pojazdu marki F. (...) o nr rej. (...) poprzez wybicie bocznej szyby w drzwiach od strony kierowcy usiłował dokonać z jego wnętrza kradzieży radia samochodowego o nieustalonej wartości, lecz zamierzonego celu nie osiągnął, powodując straty w wysokości 100 złotych, czym działał na szkodę M. B., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 31 lipca 2009 roku do 31 sierpnia 2010 roku kary 1 roku i 1 miesiąca pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 05 lutego 2007 r. w sprawie o sygnaturze akt II K 644/06, którym połączono m. in. karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 24 marca 2005 roku w sprawie o sygnaturze akt IV K 727/04 za przestępstwo z art. 279 § 1 k. k. i czyn ten kwalifikuje z art. 279 § 1 k. k. w zb. z art. 13 § 1 k. k. w zw. z art. 279 § 1 k. k. w zw. z art. 11 § 2 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.;

IX. oskarżonego **S. S. (1)** w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie II. aktu oskarżenia uznaje za winnego tego, że w nieustalonym dniu pomiędzy 27 a 30 stycznia 2014 roku w G. przy ulicy II Brygady usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do pojazdu marki F. (...) o nr rej. (...) poprzez wybicie szyby w drzwiach od strony pasażera oraz dokonać zaboru nieustalonego mienia, lecz z nieustalonego powodu zamierzonego celu nie osiągnął, czym działał na szkodę J. B., przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 31 lipca 2009 roku do 31 sierpnia 2010 roku kary 1 roku i 1 miesiąca pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 05 lutego 2007 r. w sprawie o sygnaturze akt II K 644/06, którym połączono m. in.

karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 24 marca 2005 roku w sprawie o sygnaturze akt IV K 727/04 za przestępstwo z art. 279 § 1 k. k. i czyn ten kwalifikuje z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.;

X. oskarżonego **S. S. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie III. aktu oskarżenia, z tym dodatkowym ustaleniem, że dokonał on wybitcia szyby w samochodzie osobowym marki R. (...) o nr rej. (...) należącym do pokrzywdzonego T. J. oraz z tym ustaleniem, że czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 31 lipca 2009 roku do 31 sierpnia 2010 roku kary 1 roku i 1 miesiąca pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 05 lutego 2007 r. w sprawie o sygnaturze akt II K 644/06, którym połączono m. in. karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 24 marca 2005 roku w sprawie o sygnaturze akt IV K 727/04 za przestępstwo z art. 279 § 1 k. k. i czyn ten kwalifikuje z art. 279 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.;

XI. oskarżonego **S. S. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie IV. aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, że czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 31 lipca 2009 roku do 31 sierpnia 2010 roku kary 1 roku i 1 miesiąca pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 05 lutego 2007 r. w sprawie o sygnaturze akt II K 644/06, którym połączono m. in. karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 24 marca 2005 roku w sprawie o sygnaturze akt IV K 727/04 za przestępstwo z art. 279 § 1 k. k. i czyn ten kwalifikuje z art. 279 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.;

XII. oskarżonego **S. S. (1)** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie V. aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, że czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 31 lipca 2009 roku do 31 sierpnia 2010 roku kary 1 roku i 1 miesiąca pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 05 lutego 2007 r. w sprawie o sygnaturze akt II K 644/06, którym połączono m. in. karę pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 24 marca 2005 roku w sprawie o sygnaturze akt IV K 727/04 za przestępstwo z art. 279 § 1 k. k. i czyn ten kwalifikuje z art. 279 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.;

XIII. ustalając, że czyny przypisane oskarżonemu **S. S. (1)** w punktach VIII. do XII. sentencji wyroku stanowią ciąg przestępstw opisany w art. 91 § 1 k. k., na podstawie art. 279 § 1 k. k. w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 k. k. w zw. z art. 91 § 1 k. k. skazuje go na karę 4 (czterech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 200 (dwustu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda;

XIV. na podstawie art. 63 § 1 i 5 k. k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu **K. B. (1)** okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 8 lutego 2014 roku, od godziny 19.00 do dnia 11 lutego 2014 roku, do godziny 12.55, to jest okres 3 dni, przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

XV. na podstawie art. 63 § 1 i 5 k. k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu **S. S. (1)** okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 8 lutego 2014 r., od godziny 18.40 do dnia 11 lutego 2014 r., do godziny 12.40 oraz w dniu 21 lutego 2014 r., to jest okres 4 dni, przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

XVI. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek dowodu rzeczowego opisanego w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) oraz dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) pod pozycjami numer 7. i 8.

XVII. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (tekst jednolity: Dz. U. z 2002 r., nr 123, poz. 1058 z późniejszymi zmianami) oraz § 1, 2, 14 ust. 2 pkt 3, 16, 19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r., nr 163, poz. 1348 z późniejszymi zmianami)

zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. B. L. kwotę 1.653,12 złotych tytułem nieuiszczonych kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu K. B. (1) z urzędu;

XVIII. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (tekst jednolity: Dz. U. z 2002 r., nr 123, poz. 1058 z późniejszymi zmianami) oraz § 1, 2, 14 ust. 2 pkt 3, 16, 19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r., nr 163, poz. 1348 z późniejszymi zmianami) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. M. K. (1) kwotę 1.136,52 złotych tytułem nieuiszczonych kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu M. S. (1) z urzędu;

XIX. na podstawie art. 626 § 1 k. p. k. oraz art. 624 k. p. k. zwalnia oskarżonego **K. B. (1)** od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, które przejmuje na rzecz Skarbu Państwa;

XX. na podstawie art. 624 k. p. k., art. 626 § 1 k. p. k., art. 627 k. p. k. oraz art. 1, art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. z 1983 r., nr 49, poz. 223 z późn. zmianami) zasądza od oskarżonego **M. S. (1)** na rzecz Skarbu Państwa opłatę w kwocie 180 złotych, zwalniając go w pozostałym zakresie od kosztów sądowych, które przejmuje na rzecz Skarbu Państwa;

XXI. na podstawie art. 624 k. p. k., art. 626 § 1 k. p. k., art. 627 k. p. k. oraz art. 1, art. 2 ust. 1 pkt 5, art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. z 1983 r., nr 49, poz. 223 z późn. zmianami) zasądza od oskarżonego **S. S. (1)** na rzecz Skarbu Państwa opłatę w kwocie 800 złotych, zwalniając go w pozostałym zakresie od kosztów sądowych, które przejmuje na rzecz Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Sygn. akt II K 1281/14

W związku ze złożeniem wniosków o sporządzenie uzasadnienia wyroku wyłącznie przez oskarżonego K. B. (1) i jego obrońcę oraz przez obrońcę oskarżonego M. S. (1), Sąd na podstawie art. 423 § 1a k. p. k. ograniczył zakres uzasadnienia do części wyroku dotyczących tych oskarżonych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 stycznia 2014 r. nieustalony sprawca (bądź sprawcy) dokonał włamania do mieszkania J. O. mieszczącego się na ul. (...) w G., na parterze budynku. Sprawca dostał się do wnętrza mieszkania poprzez wyłamanie za pomocą łomu drzwi balkonowych i okna. Sprawca dokonał zaboru dwóch laptopów (jeden z nich marki H. stanowił własność pracodawcy J. M. II W. Światowej w G.) o łącznej wartości nie mniejszej niż 4.000 złotych.

Dowód: zeznania świadka J. O. – k. 127 – 128, 494 – 495, 949 – 950, 1205; protokół oględzin miejsca - k. 498 – 499, 506 – 508; dokumentacja fotograficzna – k. 520

W dniu 8 lutego 2014 r. funkcjonariusze Komendy Miejskiej Policji w G. dokonali przeszukania posesji na ul. (...) w G., zamieszkałej przez braci M. i S. S. (1). W wyniku przeszukania pokoju na piętrze budynku zajmowanego przez M. S. (1) ujawniono środki odurzające w postaci suszu roślin konopi innych niż włókniste o łącznej masie 26,11 grama (zapakowane w 66 woreczków strunowych), co stanowi nie mniej niż 26 pojedynczych porcji środka odurzającego oraz substancję psychotropową w postaci B. (...) o wadze netto 0,11 grama, co stanowi pojedynczą porcję konsumpcyjną, a także łom koloru czerwonego, za pomocą którego – jak ustalono w wyniku przeprowadzonych badań mechanoskopijnych – dokonano włamania do mieszkania J. O.. Łom ten M. S. (1) dzień wcześniej przyniósł z garażu, łomu używali także jego brat S. i ojczym.

Dowód: zeznania świadka M. K. (2) – k. 117 – 118, 947 – 949; zeznania świadka J. L. – k. 119 – 122, 917 – 918; zeznania świadka K. W. – k. 123 – 126, 918 – 919; protokół zatrzymania osoby - k. 11; protokół przeszukania osoby – k. 12 – 13; protokół przeszukania – k. 15 – 18; protokół oględzin miejsca – k. 20; dokumentacja fotograficzna – k. 336;

protokół oględzin rzeczy – k. 481 – 485, 486 – 488; opinia z zakresu identyfikacji daktyloskopijnej – k. 353 – 360; opinia z zakresu badań fizykochemicznych – k. 481 – 489, 682 – 684, 1121; opinia z zakresu badań mechanoskopijnych – k. 514 – 519; wyjaśnienia oskarżonego M. S. – k. 130 – 133, 137 – 139, 196 – 197, 690 – 693, 886 – 887, 1180

W dniu 8 lutego 2014 r. funkcjonariusze Komendy Miejskiej Policji w G. dokonali przeszukania posesji na ul. (...) w G.. W trakcie tej czynności dokonali zatrzymania K. B. (1) i ujawnili należące do oskarżonego środki odurzające w postaci suszu roślin konopi innych niż włókniste o łącznej masie 36,76 grama, co stanowi łącznie nie mniej niż 37 pojedynczych porcji środka odurzającego oraz substancję psychotropową w postaci 19 tabletek z wytłoczonym krzyżem z zawartością klonazepamu, a także młynek do rozdrabniania suszu i wagę elektroniczną.

Dowód: zeznania świadka M. K. (2) – k. 117 – 118, 947 – 949; zeznania świadka K. W. – k. 123 – 126, 918 – 919; zeznania świadka P. B. – k. 979 – 980; protokół zatrzymania osoby – k. 3; protokół przeszukania osoby – k. 4 – 5; protokół przeszukania – k. 26 – 28; protokół oględzin miejsca – k. 30 – 31; dokumentacja fotograficzna – k. 332; protokół oględzin rzeczy – k. 489 – 490; opinia z zakresu badań fizykochemicznych – k. 481 – 489, 682 – 684, 1121; informacja z AŚ w G. – k. 1040; wyjaśnienia oskarżonego K. B. – k. 140 – 144, 150 – 152, 198 – 199, 886 – 887

Podczas pierwszego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym oskarżony **K. B. (1)** nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że jest zdziwiony takim zarzutem. Wie, że policjanci znaleźli u niego w domu pudełko z zawartością suszu roślinnego, mogło być tego około 30 gram. To pudełko znajdowało się na szafce pokoju, w którym mieszka, z tego pokoju korzysta tylko on. Ten susz roślinny – marihuana to była jego własność, tylko na jego użytek. Taka ilość miała wystarczyć na tydzień. Miał zamiar sam to wypalić, nie chciał nikogo tym częstować, nie chciał tego sprzedawać ani nikomu udostępniać. W tym domu mieszka jeszcze lokator P. B., który ma swój pokój na górze, kuchnia i łazienka są wspólne. Oskarżony wyjaśnił, że zna braci M. i S. S. (1), którzy mieszkają na ul. (...) w pobliżu jego domu. Zna ich jedynie z dzielnicy, nie utrzymuje z nimi bliższych kontaktów. Gdy 24 stycznia 2014 r. wyszedł z więzienia, to poszedł przywitać się z całą rodziną S.. To była jedyna wizyta w tym domu, więcej już do nich nie przychodził. Od tego czasu S. był u niego na chwilę, żeby pogadać, M. był też u niego z jakimś kolegą. K. B. wyjaśnił, że P. B. nie wiedział o tym, że on ma w domu marihuanę. Oskarżony podał, że gdy przebywał w więzieniu, to rodzice wynajmowali jego pokój, część rzeczy w tym pokoju należała na pewno do poprzednich lokatorów. Elektronika zabezpieczona przez policjantów w jego pokoju nie należała do niego. W pokoju miał młynek służący do mieszania tytoniu z marihuaną, to była jego własność, używał tego młynka na własny użytek. Waga elektroniczna również była jego własnością, ma ją od około 6 lat, używał jej do ważenia złota oraz do odmierzania sobie porcji marihuany. W lodówce trzymał woreczek z kofeiną. Znalezione przez policjantów woreczki strunowe nie były jego. Oskarżony zaprzeczył, by posiadaną marihuanę kupił od M. S. (1). Nie wie dokładnie, czym zajmują się bracia S., M. pracuje w masarni. K. B. (1) podał, że 28 stycznia 2014 r. rano załatwiał jakieś rzeczy w G., potem wrócił do domu i cały czas siedział w domu. Jego wyjścia z domu są związane z szukaniem pracy, chodzeniem po urzędach i sądach. O włamaniu do garażu na ul. (...) w G. dowiedział się od policjantów, nic o tym nie wie. W nocy z 5 na 6 lutego 2014 r. i z 6 na 7 lutego 2014 r. był w domu, w swoim pokoju, może to potwierdzić lokator, który wstaje przed 4 rano i jedzie do pracy. W nocy z 7 na 8 lutego 2014 r. był na O., wrócił do domu taksówką około godz. 24.00. Oskarżony dodał, że przyznaje się do posiadania 30 gramów marihuany, które były u niego w domu.

wyjaśnienia oskarżonego K. B. – k. 140 – 144

W toku kolejnego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym oskarżony **K. B. (1)** nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że po wyjściu z więzienia szuka pracy, musi oddać ojcu pieniądze za grzywnę, którą za niego zapłacił. Nie ma nic wspólnego z handlem narkotykami. Leczył się psychiatrycznie od 2008 r., jest uzależniony od clonazepanu, ma nerwobóle od kręgosłupa do stopy, na które zażywa tramal. Z aresztu śledczego w G. dostał wypis, jakie leki zażywa, poszedł z tym do lekarza i dostał recepty.

wyjaśnienia oskarżonego K. B. – k. 150 – 152

Na posiedzeniu w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania oskarżony **K. B. (1)** nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że nie ma nic wspólnego z tą sprawą i z M.. Znają się, bo są sąsiadami.

Oskarżony niedawno opuścił zakład karny. Środki, które posiadał, kupił na własny użytek, dla siebie. Jest chory, lecz się psychiatrycznie, pali marihuanę, bo to go uspokaja. Jest winny tylko tego, że posiadał marihuanę, którą kupił na własny użytek.

wyjaśnienia oskarżonego K. B. – k. 198 – 199

W postępowaniu przed Sądem oskarżony **K. B. (1)** nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. Na pytanie swojego obrońcy oskarżony podał, że narkotyki w postaci marihuany zażywa od 17. roku życia, z przerwami, w okresie, jak przebywał na wolności, to praktycznie codziennie, w granicach do 5 gram dziennie.

wyjaśnienia oskarżonego K. B. - k. 886 – 887

Podczas pierwszego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym oskarżony **M. S. (1)** nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 56 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i wyjaśnił, że jeśli chodzi o narkotyki znalezione u niego w domu w czasie przeszukania, to należą one do niego. Kupił je dzień wcześniej, ta marihuana była kupiona na jego użytek. Oskarżony podał, że nie jest uzależniony, nigdy nie leczył się odwykowo, tą marihuanę miał mieć na miesiąc albo i dłużej. Jak ma ochotę, to sobie popala. Nie wprowadzał z B. do obrotu żadnych narkotyków. Marihuanę kupił na terenie G. za 320 złotych. Gdy ją kupił, to była już zapakowana w 66 sztuk woreczków, on tego nie dzielił. Biały proszek zabezpieczony w jego pokoju to proszek do prania. Laptop T. jest jego własnością, kupił go dwa lata temu na giełdzie samochodowej w P.. Łom przyniósł z garażu, bo kiedyś zacięły mu się drzwi i musiał wyłamać wkładkę, ta wyłamana wkładka była w pokoju. Telefon komórkowy marki S. jest jego własnością, ale jest zepsuty. Telefon N. (...) pożyczył od kolegi M. J., bo popsuł mu się ten Samsung, tę N. użytkował przez około tydzień. W pokoju był jeszcze drugi telefon N., który użytkuje od 4 lub 5 lutego 2014 r. Jeśli chodzi o jego brata S., to żyją w konflikcie, bo S. kiedyś go okradł i od tamtej pory oskarżony z nim nie rozmawia. M. S. (1) wyjaśnił, że nie interesuje go, co jego brat robi, nie wie, czy pracuje i z kim się zadaje. Odnośnie rzeczy znalezionych u jego brata, to nie wie, czy to są jego rzeczy. Oskarżony mieszka na piętrze budynku, a jego brat na parterze, nie wchodzi do siebie nawzajem. Zna K. B. (1) na „cześć”, mieszkają po sąsiedzku, to w zasadzie kumpel jego brata, a nie jego. Nie mają wspólnych znajomych i nie spędzają razem czasu. Z tego, co wie, to B., podobnie jak jego brat, zażywa tabletki psychotropowe, nic nie wie, żeby brał narkotyki.

wyjaśnienia oskarżonego M. S. – k. 130 – 133

W toku kolejnego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym oskarżony **M. S. (1)** nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że nie jest uzależniony od narkotyków ani innych używek, od czasu do czasu popala marihuanę, aby się rozluźnić, w weekendy na imprezie wypije czasem jedno – dwa piwa i to wszystko. Marihuanę kupił w takiej ilości na zapas, zapłacił taniej – 320 złotych za te 66 porcji, one były już poporcjowane, jak je kupił.

wyjaśnienia oskarżonego M. S. – k. 137 – 139

Na posiedzeniu w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania oskarżony **M. S. (1)** nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, że nie zna tożsamości osoby, od której kupił środki odurzające. Widział ją po raz pierwszy, transakcja miała miejsce w okolicy dworca.

wyjaśnienia oskarżonego M. S. – k. 196 – 197

Podczas kolejnego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym oskarżony **M. S. (1)** wyjaśnił, że nie przyznaje się do tego, że włamał się do mieszkania. Podał, że nie pamięta, co robił tego dnia, ale na pewno się nie włamał.

wyjaśnienia oskarżonego M. S. – k. 690 – 693

W postępowaniu przed Sądem oskarżony **M. S. (1)** nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień.

wyjaśnienia oskarżonego M. S. – k. 886 – 887

W toku postępowania przygotowawczego oskarżony **K. B. (1)** został poddany badaniom przez dwóch biegłych lekarzy psychiatrów, którzy w wydanej opinii sądowo – psychiatrycznej zgodnie stwierdzili, że nie jest on chory psychicznie ani upośledzony umysłowo, zdradza cechy nieprawidłowej osobowości i uzależnienia mieszanego od substancji psychoaktywnych. Zdaniem biegłych, brak jest podstaw do przyjęcia, aby w inkryminowanym czasie oskarżony znajdował się w stanie ostrych zaburzeń psychotycznych. W inkryminowanym czasie nie występowały też inne zakłócenia czynności psychicznych, które w odniesieniu do zarzucanego mu czynu znosiły bądź ograniczały w stopniu znacznym zdolność rozpoznawania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. W odniesieniu do zarzucanego mu czynu K. B. (1) nie miał zniesionej ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozpoznawania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. W aktualnym stanie psychicznym może uczestniczyć w postępowaniu.

Dowód: opinia sądowo – psychiatryczna – k. 604 - 605

W toku postępowania przygotowawczego oskarżony **M. S. (1)** został poddany badaniom przez dwóch biegłych lekarzy psychiatrów, którzy w wydanej opinii sądowo – psychiatrycznej zgodnie stwierdzili, że nie jest on chory psychicznie ani upośledzony umysłowo. Wywiad od badanego wskazuje na szkodliwe używanie substancji psychoaktywnych. Zdaniem biegłych, brak jest podstaw do przyjęcia, aby w inkryminowanym czasie oskarżony znajdował się w stanie ostrych zaburzeń psychotycznych czy jakościowych zaburzeń świadomości. W odniesieniu do zarzucanego mu czynu M. S. (1) nie miał zniesionej ani w znacznym stopniu ograniczonej zdolności do rozpoznania znaczenia czynu lub pokierowania swoim postępowaniem. W aktualnym stanie zdrowia psychicznego oskarżony może uczestniczyć w czynnościach procesowych.

Dowód: opinia sądowo – psychiatryczna – k. 459 – 460; wywiad specjalisty terapii uzależnień – k. 595 - 600

Oskarżony **K. B. (1)** był uprzednio trzynastokrotnie karany przez Sąd:

1. wyrokiem Wojskowego Sądu Garnizonowego w G. z dnia 7 maja 2003 r. w sprawie o sygnaturze akt SG 108/03 za przestępstwa z art. 341 § 1 k. k. i art. 343 § 1 k. k.;
2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 13 września 2004 r. w sprawie o sygnaturze akt XIV K 1123/04 za przestępstwo z art. 279 § 1 k. k.;
3. wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 14 marca 2005 r. w sprawie o sygnaturze akt XIV K 189/05 za przestępstwo z art. 279 § 1 k. k.;
4. wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdańsku z dnia 5 kwietnia 2005 r. w sprawie o sygnaturze akt XIX K 749/04 za przestępstwo z art. 279 § 1 k. k.;
5. wyrokiem Sądu Rejonowego w Nakle nad Notecią z dnia 15 października 2007 r. w sprawie o sygnaturze akt II K 162/07 za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii;
6. wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 24 lutego 2010 r. w sprawie o sygnaturze akt II K 35/10 za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii;
7. wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 6 maja 2010 r. w sprawie o sygnaturze akt VIII K 159/10 za przestępstwo z art. 279 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.;

8. wyrokiem Sądu Rejonowego w Kartuzach z dnia 18 sierpnia 2010 r. w sprawie o sygnaturze akt II K 543/10 za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii;

9. wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 24 stycznia 2011 r. w sprawie o sygnaturze akt X K 765/10 za przestępstwo z art. 13 § 1 k. k. w zw. z art. 278 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.;

10. wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 17 marca 2011 r. w sprawie o sygnaturze akt II K 1118/10 za przestępstwa z art. 226 § 1 k. k. i art. 224 § 2 k. k.;

11. wyrokiem Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 3 marca 2015 r. w sprawie o sygnaturze akt II K 2/15 za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. w zw. z art. 64 § 1 k. k.;

12. wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 19 marca 2015 r. w sprawie o sygnaturze akt II K 3/15 za przestępstwo z art. 242 § 1 k. k.;

13. wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie o sygnaturze akt IV K 218/10 za przestępstwa z art. 158 § 1 k. k. i art. 288 § 1 k. k.

Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 9 marca 2012 r. wydanym w sprawie o sygnaturze akt II K 1208/11 orzeczono wobec oskarżonego karę łączną 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności, łącząc m. in. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 24 lutego 2010 r. w sprawie o sygnaturze akt II K 35/10 za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Powyższą karę łączną K. B. (1) odbywał w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 10 września 2009 r., od 12 sierpnia 2010 r. do 13 stycznia 2011 r., od 29 grudnia 2011 r. do 25 września 2012 r.

Dowód: dane o karalności - k. 233 – 236, 726 – 729, 813 – 816, 1068 – 1071, 1192 – 1196; odpisy wyroków – k. 424 – 426, 427, 429 – 450, 451 – 452, 454

Oskarżony **M. S. (1)** nie był uprzednio karany przez Sąd.

Dowód: dane o karalności – k. 1072, 1187

Sąd zważył, co następuje:

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie wiarygodnego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w szczególności w postaci: zeznań świadków M. K. (2), J. L., K. W., J. O., P. B., protokołów zatrzymania i przeszukania osoby, protokołów przeszukania, protokołów oględzin miejsca i rzeczy, dokumentacji fotograficznej, opinii z zakresu identyfikacji daktyloskopijnej, opinii z zakresu badań fizykochemicznych, opinii z zakresu badań mechanoskopijnych, opinii sądowo – psychiatrycznych, wywiadu specjalisty terapii uzależnień, danych o karalności, odpisów wyroków oraz wyjaśnień oskarżonych K. B. (1) i M. S. (1).

Dokonując ustaleń faktycznych Sąd opierał się na dokumentach ujawnionych w trakcie przewodu sądowego w postaci: protokołów zatrzymania i przeszukania osoby, protokołów przeszukania, protokołów oględzin miejsca i rzeczy, dokumentacji fotograficznej, danych o karalności, odpisów wyroków. Nie budzą one bowiem żadnych wątpliwości, co do rzetelności i autentyczności zgromadzonych w nich informacji. Nadto zostały sporządzone przez uprawnione do tego osoby, przy zachowaniu wymogów przewidzianych w obowiązujących przepisach prawa. Podkreślić również należy, że żadna ze stron nie kwestionowała w toku postępowania prawdziwości, ani wiarygodności żadnego z dokumentów ujawnionych w toku rozprawy.

Podstawę ustaleń faktycznych w zakresie poczytalności oskarżonych w chwili popełnienia zarzucanych im czynów i w czasie postępowania stanowiły przeprowadzone w sprawie opinie sądowo-psychiatryczne. Biegli zawarli w omawianych opiniach szczegółowe sprawozdanie z przeprowadzonych badań oraz uzasadnili swoje wnioski odnośnie stanu psychicznego oskarżonych w inkryminowanym czasie oraz w chwili badań. Sąd, uznając opinie za jasne,

pełne i nie budzące zastrzeżeń co do wiedzy i bezstronności sporządzających je biegłych, przyjął płynące z nich wnioski za własne. Z podobnych przyczyn jako w pełni wiarygodny Sąd ocenił wywiad specjalisty terapii uzależnień przeprowadzony odnośnie oskarżonego M. S. (1).

Sąd w pełni dał wiarę opiniom biegłego z zakresu badań fizykochemicznych wydanym w niniejszej sprawie na okoliczność ustalenia, czy zabezpieczone w miejscu zamieszkania oskarżonych substancje są środkami odurzającymi bądź substancjami psychotropowymi. Opinie te są bowiem jasne, pełne i nie budzą wątpliwości, co do wiedzy i bezstronności sporządzającego je biegłego z zakresu badań fizykochemicznych. Wnioski swoich opinii biegły J. N. podtrzymał na rozprawie w dniu 16 maja 2016 r. (k. 1121v), odnosząc się jednocześnie do zastrzeżeń oskarżonego K. B. (1), jakoby zabezpieczona u niego marihuana była mokra, wskutek czego jej faktyczna masa miała być mniejsza (o czym będzie jeszcze mowa w dalszych rozważaniach).

Sąd nie znalazł również podstaw do zakwestionowania wiarygodności sporządzonych w sprawie opinii biegłych z zakresu identyfikacji daktyloskopijnej i z zakresu badań mechanoskopijnych.

Poczynieniu ustaleń faktycznych w sprawie nie posłużyły zeznania K. K. i G. B., które skorzystały z przysługującego im jako osobom najbliższym dla oskarżonych, prawa do odmowy złożenia zeznań.

Jako w pełni wiarygodne ocenił Sąd zeznania M. K. (2), J. L. i K. W. – funkcjonariuszy Policji, którzy w dniu 8 lutego 2014 r. dokonywali czynności służbowych w postaci przeszukania i zatrzymania osób w miejscach zamieszkania oskarżonych, tj. na ul. (...) i ul. (...) w G.. Relacje wskazanych świadków zostały potwierdzone pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, w szczególności w postaci protokołów zatrzymania i przeszukania osób, protokołów przeszukania pomieszczeń mieszkalnych, protokołów oględzin miejsca i rzeczy, opinii z zakresu badań fizykochemicznych, a także wyjaśnieniami oskarżonych K. B. (1) i M. S. (1), którzy przyznali się do posiadania ujawnionych w ich miejscach zamieszkania środków odurzających i substancji psychotropowych. Świadkowie w swych zeznaniach opisali okoliczności zatrzymania oskarżonych i ujawnienia w zajmowanych przez nich pokojach środków odurzających i substancji psychotropowych.

Sąd nie znalazł również podstaw do zakwestionowania wiarygodności zeznań P. B., aczkolwiek miały one niewielkie znaczenie dla poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie. Świadek ten, który wynajmuje od rodziców K. B. (1) pokój w domu na ul. (...) w G., potwierdził jedynie fakt czynności podejmowanych przez funkcjonariuszy Policji w miejscu zamieszkania oskarżonego. P. B. nie posiadał natomiast żadnej wiedzy co do wyniku przeszukania posesji i ewentualnego ujawnienia niedozwolonych przedmiotów czy substancji. Świadek dodał, że nic mu nie wiadomo, żeby K. B. (1) handlował narkotykami, wie, że po wyjściu z więzienia oskarżony pracował na budowie.

Jako zasługujące na nadanie waloru wiarygodności Sąd ocenił również zeznania J. O.. Pokrzywdzona szczegółowo opisała okoliczności ujawnienia włamania do jej mieszkania, sposób, w jaki sprawca dostał się do wnętrza mieszkania oraz poczynione przez niego przy tej okazji zniszczenia. W tym zakresie zeznania tego świadka znalazły pełne potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym w postaci protokołu oględzin mieszkania, dokumentacji fotograficznej oraz opinii biegłego z zakresu badań mechanoskopijnych. Jeśli natomiast chodzi o skradzione w wyniku włamania przedmioty początkowo J. O. podawała, że skradziono jej dwa laptopy oraz złoty łańcuszek i dwie pary kolczyków (k. 495), podczas ponownego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym zeznała, że zginęły dwa laptopy (marki H. oraz M.), aparat fotograficzny marki C. z kartą SD, sportowa torba Adidas oraz złote kolczyki (k. 127v). Następnie zeznając na rozprawie podała, że nie pamięta dokładnie, co zginęło, ale na pewno dwa laptopy i kolczyki. Pokrzywdzona szczerze przyznała, że aparat fotograficzny znalazła następnie w rzeczach w splądrowanych szufladach, znalazł również łańcuszek, jeden z laptopów był służbowy i pracodawca otrzymał za niego odszkodowanie. Ostatecznie doprecyzowała, że na pewno zostały skradzione dwa laptopy i zdewastowane okna, jeśli chodzi o skradzione złoto, to wycofuje się z tego, bo nie wie, co konkretnie sprawcy ukradli (k. 949). W ocenie Sądu, przywołane powyżej fragmenty zeznań pokrzywdzonej świadczą o wiarygodności jej relacji – J. O. szczerze przyznawała, że odnalazła niektóre spośród przedmiotów, które początkowo uważała za skradzione, że za jeden

ze skradzionych laptopów jego właściciel (tj. jej pracodawca - (...) W. Światowej w G.) otrzymał odszkodowanie, sygnalizowała również swoje wątpliwości co do faktu, czy i jaka biżuteria została jej skradziona.

Za w pełni wiarygodne uznał Sąd wyjaśnienia oskarżonego **K. B. (1)** w zakresie, w jakim przyznawał się on do posiadania ujawnionej w jego miejscu zamieszkania marihuany. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego znajdują pełne potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym materiale dowodowym, w szczególności w postaci protokołów przeszukania i oględzin, dokumentacji fotograficznej, zeznań funkcjonariuszy Policji oraz opinii biegłego z zakresu badań fizykochemicznych. W braku dowodów przeciwnych, Sąd dał wiarę wyjaśnieniom tego oskarżonego również w zakresie, w jakim podał on, że ten susz roślinny – marihuana była tylko na jego użytek, taka ilość miała mu wystarczyć na tydzień, miał zamiar sam to wypalić, nie chciał nikogo tym częstować, nie chciał tego sprzedawać ani nikomu udostępniać oraz w zakresie, w jakim wyjaśnił, że w pokoju miał młynek służący do mieszania tytoniu z marihuaną, to była jego własność, używał tego młynka na własny użytek, zaś waga elektroniczna również była jego własnością, ma ją od około 6 lat, używał jej do ważenia złota oraz do odmierzania sobie porcji marihuany. Celem zweryfikowania twierdzeń oskarżonego podniesionych przez niego w odpowiedzi na akt oskarżenia (k. 875 – 876), że ujawnione u niego tabletki z zawartością klonazepamu zażywał podczas pobytu w zakładzie karnym i opuszczając zakład otrzymał wypis z książeczki zdrowia i niezbędne leki na okres dwóch tygodni, Sąd zwrócił się ze stosownym zapytaniem do administracji Aresztu Śledczego w G.. Pismem z dnia 31 grudnia 2015 r. (k. 1040) dyrektor szpitala (...) w G. poinformował, że w dokumentacji medycznej K. B. (1) nie ma zlecenia, z którego wynikałaby potrzeba wydania leków (klonazepamu) temu osadzonemu w dniu opuszczenia AŚ, nie ma też adnotacji, aby otrzymał on takie leki do domu. Z kolei mając na uwadze twierdzenia K. B. zawarte w jego wniosku dowodowym z dnia 18 czerwca 2015 r. (k. 914), iż ujawniona u niego marihuana była mokra, co spowodowało, że jej masa wzrosła, a w rzeczywistości było jej tylko niecałe 20 gramów, Sąd dopuścił dowód z ustnej opinii uzupełniającej biegłego z zakresu badań fizykochemicznych J. N., który na rozprawie w dniu 16 maja 2016 r. (k. 1121v) podał, że gdyby marihuana była mokra, to znalazłoby się to w opisie, a w dalszym ciągu opisu znalazłoby się również stwierdzenie, jaka była waga tego materiału po jego wysuszeniu. Wobec braku tego typu stwierdzeń w opinii, należy przyjąć, że przedmiotowy susz roślinny znajdował się w stanie powietrzno – suchym. Biegły podkreślił, że przed przystąpieniem do badań nie stwierdził zamoczenia tego suszu, gdyby tak było, to na pewno stosowny zapis znalazłby się w opinii.

Za w pełni wiarygodne uznał Sąd wyjaśnienia oskarżonego **M. S. (1)** w zakresie, w jakim przyznawał się on do posiadania ujawnionej w jego miejscu zamieszkania marihuany. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego znajdują pełne potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym materiale dowodowym, w szczególności w postaci protokołów przeszukania i oględzin, dokumentacji fotograficznej, zeznań funkcjonariuszy Policji oraz opinii biegłego z zakresu badań fizykochemicznych oraz opinii z zakresu identyfikacji daktyloskopijnej. W braku dowodów przeciwnych, Sąd dał wiarę wyjaśnieniom tego oskarżonego również w zakresie, w jakim podał on, że ta marihuana była kupiona na jego użytek, miał ją mieć na miesiąc albo i dłużej. Jak ma ochotę, to sobie popala. Nie wprowadzał z B. do obrotu żadnych narkotyków. Marihuanę kupił na terenie G. za 320 złotych. Gdy ją kupił, to była już zapakowana w 66 sztuk woreczków, on tego nie dzielił.

Jako wiarygodne Sąd ocenił również wyjaśnienia tego oskarżonego w zakresie, w jakim nie przyznał się on do popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 279 § 1 k. k. M. S. (1) w toku całego postępowania konsekwentnie i kategorycznie zaprzeczał, by dokonał włamania do mieszkania J. O.. K. B. (1) podał, że M. S. (1) nie mógł dokonać włamania dnia 28 stycznia 2014 r., bo tego dnia przebywał w pracy i wrócił do domu dopiero około godziny 21.00 (vide: uzupełniające wyjaśnienia oskarżonego K. B. - k. 1056 – 1057). Sąd celem zweryfikowania tych twierdzeń zwrócił się ze stosownym zapytaniem do ówczesnego pracodawcy M. S. (1), tj. Zakładów (...) sp. z o. o. sp. k. Z uzyskanej odpowiedzi z dnia 27 lipca 2016 r. wynika, że w dniach 28 – 29 stycznia 2014 r. M. S. (1) pracował w godzinach 6.00 – 14.00 (k. 1167), którą to okoliczność Sąd dodatkowo potwierdził zeznaniami świadka A. K. – zastępcy kierownika zmiany w Zakładach (...) (k. 1179 – 1180), uznanymi za w pełni wiarygodne. Zauważyć należy, że okoliczność, iż w dniu 28 stycznia 2014 r. M. S. (1) pracował do godziny 14.00 nie wyklucza możliwości dokonania przez niego włamania do mieszkania J. O. (jak wynika z zeznań pokrzywdzonej, fakt dokonania włamania ujawniła ona po powrocie z pracy, około godz. 19.00), aczkolwiek oczywiście okoliczność ta nie może być traktowana jako wystarczający dowód

jego sprawstwa w tym zakresie. Wydaje się, że zasadniczym powodem przedstawienia przez Prokuratora Michałowi Starońskiemu zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 279 § 1 k. k. na szkodę J. O. była okoliczność, iż w wyniku przeszukania pokoju zajmowanego przez niego w domu na ul. (...) w G. ujawniono m. in. łom koloru czerwonego, za pomocą którego – jak ustalono w wyniku przeprowadzonych badań mechanoskopijnych – dokonano włamania do mieszkania J. O.. Nie kwestionując samego faktu ujawnienia owego łomu (która to okoliczność wynika bezspornie z dokumentów w postaci protokołów przeszukania i oględzin oraz wyjaśnień oskarżonego, który nie zaprzeczał tej okoliczności) ani też nie podważając wiarygodności przeprowadzonych badań mechanoskopijnych, zauważyć należy, że – w ocenie Sądu – dowód ten jest niewystarczający do uznania M. S. (1) winnym zarzucanego mu przestępstwa z art. 279 § 1 k. k. Sąd miał w szczególności na uwadze, że oskarżony wyjaśnił, iż łom ten dzień wcześniej przyniósł z garażu, łomu używali także jego brat S. i ojczym. W ocenie Sądu, szczególnie istotna jest okoliczność, iż z łomu tego korzystał również S. S. (1), będący osobą wielokrotnie karaną za przestępstwa kradzieży z włamaniem (w tym również w niniejszej sprawie, albowiem wyrok wydany wobec S. S. uprawomocnił się). Podkreślić należy, że na rozprawie w dniu 10 listopada 2016 r. (k. 1206), S. S. (1) wprost przyznał, że to on dokonał włamania do mieszkania J. O., jego brat żadnych włamań nie dokonał, „bo się do tego nie nadawał”. Odnośnie ujawnionego łomu S. S. (1) wyjaśnił, że w tamtym czasie miał 5 takich samych łomów, których używał do włamań, znajdowały się one we wspólnym garażu jego i jego brata M.. Czyniąc ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie Sąd nie przesądził, iż to S. S. (1) dopuścił się kradzieży z włamaniem na szkodę J. O. (albowiem nie postawiono mu takiego zarzutu, wobec czego nie mogło to być przedmiotem postępowania). Mając na uwadze wszystkie powyższe okoliczności, Sąd uniewinnił oskarżonego M. S. (1) od popełnienia czynu zarzucanego mu w punkcie II. aktu oskarżenia.

Oskarżonego **K. B. (1)** w ramach zarzucanego mu czynu Sąd uznał za winnego tego, że w dniu 8 lutego 2014 roku w G., wbrew przepisom ustawy, posiadał znaczną ilość środków odurzających w postaci suszu roślin konopi innych niż włókniste o łącznej masie 36,76 grama, co stanowi łącznie nie mniej niż 37 pojedynczych porcji środka odurzającego oraz substancję psychotropową w postaci 19 tabletek z wyłoczonym krzyżem z zawartością klonazepamu, przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 8 stycznia 2009 roku do 10 września 2009 roku, od 12 sierpnia 2010 roku do 13 stycznia 2011 roku, od 29 grudnia 2011 roku do 25 września 2012 roku kary 1 roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 9 marca 2012 r. wydanym w sprawie o sygn. akt II K 1208/11, którym połączono m. in. karę orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk - Południe w Gdańsku z dnia 24 lutego 2010 r. w sprawie o sygnaturze akt II K 35/10 za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i zakwalifikował czyn ten z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k. k.

W tym miejscu należy wskazać, iż, zdaniem Sądu, zgromadzony w aktach sprawy materiał dowodowy nie pozwalał na przypisanie oskarżonemu czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia. Zgodnie z art. 56 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, podlega karze kto wbrew przepisom art. 33-35 i 37, wprowadza do obrotu środki odurzające, substancje psychotropowe lub słomę makową albo uczestniczy w takim obrocie – przy czym w ustępie 3. tego artykułu ustawodawca przewidział surowszą odpowiedzialność, gdy przedmiotem czynu, o którym mowa powyżej, jest znaczna ilość środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej.

Uczestniczenie w obrocie czy wprowadzanie do obrotu w rozumieniu przepisu art. 56 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii polega na hurtowym uzyskiwaniu narkotyków i takim też przekazywaniu ich kolejnym osobom. W sytuacji natomiast, gdy odbiorcą narkotyków jest ich konsument, czyli osoba nabywająca je w celu spożycia ich przez siebie, zachowanie sprawcy będzie formą udzielenia, o jakiej mowa w art. 59 ustawy (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 9 października 2013 r., II AKa 316/13, KZS 2014/11/71). Dla bytu przestępstwa z art. 56 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii nie ma znaczenia ustalenie, czy i komu konkretnie sprawcy przekazali uzyskane narkotyki. Niezbędne jest natomiast wykazanie, że zostały one uzyskane w celu późniejszego ich przekazania kolejnej osobie niebędącej konsumentem (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 14 maja 2015 r., II AKa 61/15, LEX nr 1771062). Kryterium rozróżniającym między "wprowadzeniem do obrotu" lub "uczestniczeniem w obrocie" a "udzieleniem" środków odurzających jest osoba odbiorcy tych środków (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 31 października 2006 r., II AKa 177/06, KZS 2006/12/31). Pojęcie uczestniczenia w obrocie z art. 56 ustawy o

przeciwdziałaniu narkomanii odnosi się nie tylko do zachowań związanych z bezpośrednim przekazywaniem środków odurzających innej osobie, ale także do zachowań składających się na funkcjonowanie takiej osoby w obrocie jak magazynowanie środków, udostępnianie lokalu, w którym ma dojść do wprowadzenia środków do obrotu itd. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 18 października 2012 r., II AKa 163/12, KZS 2012/12/63).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, iż z opinii sądowo – psychiatrycznej odnośnie oskarżonego K. B. (1) wynika, że zdradza on cechy uzależnienia mieszanego od substancji psychoaktywnych. W ocenie Sądu, powyższa okoliczność potwierdza treść wyjaśnień tego oskarżonego, który konsekwentnie w toku całego postępowania utrzymywał, że ten susz roślinny – marihuana była tylko na jego użytek, taka ilość miała mu wystarczyć na tydzień, miał zamiar sam to wypalić, nie chciał nikogo tym częstować, nie chciał tego sprzedawać ani nikomu udostępniać oraz w zakresie, w jakim wyjaśnił, że w pokoju miał młynek służący do mieszania tytoniu z marihuaną, to była jego własność, używał tego młynka na własny użytek, zaś waga elektroniczna również była jego własnością, ma ją od około 6 lat, używał jej do ważenia złota oraz do odmierzania sobie porcji marihuany. Zdaniem Sądu, sam fakt ujawnienia w miejscu zamieszkania K. B. (1) środków odurzających i substancji psychotropowych (nawet - w znacznej ilości), a także młynka i wagi elektronicznej, nie może automatycznie prowadzić do wniosku, iż celem oskarżonego była dalsza odsprzedaż tych środków (i to osobom niebędącym konsumentami). W toku postępowania nie udowodniono, kto miał być odbiorcą tych narkotyków. Nie ustalono, aby oskarżony miał zamiar przekazać zgromadzone narkotyki innej osobie – nie będącej konsumentem. Uznać zatem należało, iż teza oskarżyciela publicznego nie znalazła potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym.

Przechodząc do wyjaśnienia podstawy prawnej rozstrzygnięcia zawartego w punkcie I. wyroku wskazać należy, iż nie było wątpliwości, że K. B. (1) dopuścił się czynu kwalifikowanego z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k. k. Zgodnie z art. 62 ust. 1 tej ustawy, podlega karze ten, kto wbrew przepisom ustawy, posiada środki odurzające lub substancje psychotropowe. Jednocześnie, w ustępie 2, ustawodawca przewidział surowszą odpowiedzialność karną, jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa powyżej, jest znaczna ilość środków odurzających lub substancji psychotropowych. Należy wskazać, iż środek odurzający to każda substancja pochodzenia naturalnego lub syntetycznego działająca na ośrodkowy układ nerwowy, określona w wykazie środków odurzających stanowiącym załącznik nr 1 do ustawy (art. 4 pkt 26 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii). Wyrażenie „wbrew przepisom ustawy” należy natomiast interpretować w kontekście art. 34 oraz art. 42 w/w ustawy.

W orzecznictwie wskazuje się, iż na podstawie powołanego przepisu karalny jest każdy wypadek posiadania środka odurzającego lub substancji psychotropowej "wbrew przepisom ustawy", a więc w celu dalszej sprzedaży lub udzielenia ich innej osobie, jak i w celu samodzielnego zażycia - czy to za jakiś czas czy niezwłocznie, jeżeli sprawca posiada środek odurzający lub substancję psychotropową w ilości pozwalającej na co najmniej jednorazowe użycie, w dawce dla nich charakterystycznej, zdolnej wywołać u człowieka inny niż medyczny skutek (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 października 2009 r., I KZP 22/09, OSNKW 2009/12/103). Posiadaniem środka odurzającego lub substancji psychotropowej w rozumieniu art. 62 ustawy o przeciwdziałaniu jest każde władanie takim środkiem lub substancją, a więc także związane z jego użyciem lub zamiarem użycia (uchwała Sądu Najwyższego 7 sędziów z dnia 27 stycznia 2011 r., I KZP 24/10, LEX nr 686664).

Narkotyk będący przedmiotem przestępstwa z art. 62 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii musi spełniać nie tylko kryterium przynależności grupowej do związków wymienionych w załącznikach do tego aktu prawnego, ale również kryterium ilościowe pozwalające na jednorazowe użycie w celu osiągnięcia choćby potencjalnego efektu odurzenia lub innego charakterystycznego dla działania substancji psychotropowej (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 marca 2010 r., IV KK 432/09, LEX nr 583908; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 2010 r., II KK 289/08, LEX nr 570140).

W rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii za znaczną ilość należy uznać taką ilość środków odurzających lub psychotropowych, która jednorazowo mogłaby zaspokoić potrzeby co najmniej kilkudziesięciu osób (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 4 lutego 2013 r., II AKa 401/12, LEX nr 1286674, por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 12 września 2013 r., II AKa 141/13, LEX nr 1378751, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 września 2009 r., I KZP 10/09, OSNKW 2009/10/84).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, w pierwszej kolejności należy wskazać, że ustalona substancja stanowiła środek odurzający w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Przedmiotowy susz stanowił susz roślin konopi innych niż włókniste, który jest zaliczany do środków odurzających grup I-N i IV-N – według załącznika nr 1 do ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Z kolei tabletki z zawartością klonazepamu stanowią, w myśl ustawy, substancję psychotropową.

Ilość zabezpieczonych narkotyków doprowadziła do ustalenia, iż przedmiotem omawianego czynu była znaczna ilość środków odurzających w rozumieniu art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Środek odurzający w postaci suszu roślin konopi innych niż włókniste w ilości 36,76 gramów stanowi bowiem nie mniej niż 37 pojedynczych porcji konsumpcyjnych, ponadto oskarżony posiadał również substancję psychotropową w postaci 19 tabletek z zawartością klonazepamu. Powyższe jednoznacznie wskazuje, iż taka ilość środków odurzających i substancji psychotropowych mogłaby zaspokoić potrzeby co najmniej kilkudziesięciu osób.

Czyn oskarżonego K. B. (1) uznać należy za zawiniony. Jest on osobą dorosłą. Z opinii sądowo-psychiatrycznej wynika, iż oskarżony nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo. Biegli stwierdzili, że zdradza on cechy nieprawidłowej osobowości i uzależnienia mieszanego od substancji psychoaktywnych. Brak podstaw do przyjęcia, aby w inkryminowanym czasie oskarżony był w stanie ostrych zaburzeń psychotycznych. K. B. (1), w inkryminowanym czasie miał zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania własnym postępowaniem. Oskarżony był uprzednio karany za przestępstwo podobne. Powyższe pozwala uczynić K. B. (1) zarzut, że dopuszczając się przedmiotowego czynu zachował się niewłaściwie. Oskarżony działał w zamiarze bezpośrednim. Stopień zawinienia należało zatem uznać za znaczny.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego K. B. (1), Sąd miał na uwadze okoliczności wymienione w art. 115 § 2 k. k. Zdaniem Sądu, stopień społecznej szkodliwości czynu należało ocenić jako bardzo wysoki. Przedmiotem ochrony art. 62 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii jest zdrowie publiczne oraz zabezpieczenie społeczeństwa przed swobodnym, niekontrolowanym, nielegalnym posiadaniem środków odurzających lub substancji psychotropowych (Ł. K., Muszyńska A.. Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii. Komentarz. Oficyna, 2008). Sąd miał na względzie, że oskarżony działał umyślnie w zamiarze bezpośrednim, będąc w pełni świadomym, iż posiadanie narkotyków jest nielegalne. Powyższe wynika z jednej strony z faktu, iż karalność za omawiane przestępstwo jest powszechnie znana. Nie można było również tracić z pola widzenia, iż oskarżony był uprzednio karany za przestępstwo podobne. Oskarżony znał zatem reguły wynikające z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Tym samym oskarżony z pełnym rozeznanieniem wystąpił przeciwko przepisom mającym na celu ochronę zdrowia publicznego (społecznego), zwłaszcza, iż ilość posiadanych środków odurzających pozwalała na wielokrotnie odurzenie się.

Oskarżonego **M. S. (1)** w ramach czynu zarzucanego mu w punkcie I. aktu oskarżenia Sąd uznał za winnego tego, że w dniu 8 lutego 2014 roku w G., wbrew przepisom ustawy, posiadał środki odurzające w postaci suszu roślin konopi innych niż włókniste o łącznej masie 26,11 grama, co stanowi łącznie nie mniej niż 26 pojedynczych porcji środka odurzającego oraz substancję psychotropową w postaci B. (...)) o wadze netto 0,11 grama, co stanowi pojedynczą porcję konsumpcyjną, wyczerpując znamiona przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii.

Podobnie jak w przypadku oskarżonego K. B. (1), Sąd uznał, że zgromadzony w aktach sprawy materiał dowodowy nie pozwalał na przypisanie oskarżonemu M. S. (1) czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, tj. wprowadzania do obrotu znacznych ilości środków odurzających w postaci suszu roślin konopi innych niż włókniste. W odniesieniu do tego oskarżonego w pełni aktualne pozostają poczynione powyżej rozważania dotyczące przestępstw z art. 56 i 62 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Wskazać należy, iż z opinii sądowo – psychiatrycznej i wywiadu specjalisty terapii uzależnień odnośnie oskarżonego M. S. (1) wynika szkodliwe używanie przez niego substancji psychoaktywnych. W ocenie Sądu, powyższa okoliczność potwierdza treść wyjaśnień tego oskarżonego, który konsekwentnie w toku całego postępowania utrzymywał, że ujawniona u niego marihuana była kupiona na jego użytek, miał ją mieć na miesiąc albo i dłużej. Jak ma ochotę, to

sobie popała. Nie wprowadzał z B. do obrotu żadnych narkotyków. Marihuanę kupił na terenie G. za 320 złotych. Gdy ją kupił, to była już zapakowana w 66 sztuk woreczków, on tego nie dzielił. Zdaniem Sądu, sam fakt ujawnienia w miejscu zamieszkania M. S. (1) środków odurzających i substancji psychotropowych nie może automatycznie prowadzić do wniosku, iż celem oskarżonego była dalsza odsprzedaż tych środków (i to osobom niebędącym konsumentami). W toku postępowania nie udowodniono, kto miał być odbiorcą tych narkotyków. Nie ustalono, aby oskarżony miał zamiar przekazać zgromadzone narkotyki innej osobie – nie będącej konsumentem. Uznać zatem należało, iż teza oskarżyciela publicznego nie znalazła potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym.

Sąd – odmiennie niż oskarżyciel publiczny – uznał, że zabezpieczona u oskarżonego M. S. (1) ilość środków odurzających i substancji psychotropowych nie stanowi znacznej ilości w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Nie budzi wątpliwości Sądu, iż nie może się ostać przyjęta przez Prokuratora (za biegłym z zakresu badań fizykochemicznych) koncepcja, że 26,11 grama suszu roślin konopi innych włókniste zabezpieczone u oskarżonego stanowi - biorąc pod uwagę sposób pakowania – 66 pojedynczych porcji środka odurzającego. Zdaniem Sądu, o ilości pojedynczych porcji konsumpcyjnych nie może decydować sposób ich pakowania, a obiektywne kryterium w postaci masy, zwłaszcza, że - jak wyjaśnił M. S. – gdy kupił on przedmiotowy susz, to był on już zapakowany w 66 sztuk woreczków strunowych, on tego nie dzielił, a zatem brak jest podstaw do uznania, że zawartość jednego woreczka stanowiła jedną porcję dla tego oskarżonego. Wobec powyższego, Sąd przyjął - mając na uwadze kryteria przyjęte przez biegłego z zakresu badań fizykochemicznych odnośnie suszu zabezpieczonego u K. B. (1) - że posiadana przez M. S. (1) ilość suszu roślin konopi innych niż włókniste stanowiła 26 pojedynczych porcji środka odurzającego, co nie wypełnia znamienia „znacznej ilości”, którą stanowi – jak wskazano powyżej – ilość porcji wystarczająca do jednorazowego odurzenia kilkudziesięciu osób („kilkadziesiąt”= kilka dziesiątek). Mając na uwadze powyższe, Sąd zakwalifikował czyn przypisany oskarżonemu M. S. (1) jako przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii.

Czyn oskarżonego M. S. (1) uznać należy za zawiniony. Jest on osobą dorosłą. Z opinii sądowo-psychiatrycznej wynika, iż oskarżony nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo. Biegli stwierdzili, że wywiad od badanego wskazuje na szkodliwe używanie substancji psychoaktywnych. Brak podstaw do przyjęcia, aby w inkryminowanym czasie oskarżony był w stanie ostrych zaburzeń psychotycznych. M. S. (1) w inkryminowanym czasie miał zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania własnym postępowaniem. Powyższe pozwala uczynić M. S. (1) zarzut, że dopuszczając się przedmiotowego czynu zachował się niewłaściwie. Oskarżony działał w zamiarze bezpośrednim. Stopień zawinienia należało zatem uznać za znaczny.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego M. S. (1), Sąd miał na uwadze okoliczności wymienione w art. 115 § 2 k. k. Zdaniem Sądu, stopień społecznej szkodliwości czynu należało ocenić jako wysoki. Przedmiotem ochrony art. 62 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii jest zdrowie publiczne oraz zabezpieczenie społeczeństwa przed swobodnym, niekontrolowanym, nielegalnym posiadaniem środków odurzających lub substancji psychotropowych (Ł. K., Muszyńska A.. Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii. Komentarz. Oficyna, 2008). Sąd miał na względzie, że oskarżony działał umyślnie w zamiarze bezpośrednim, będąc w pełni świadomym, iż posiadanie narkotyków jest nielegalne. Powyższe wynika z jednej strony z faktu, iż karalność za omawiane przestępstwo jest powszechnie znana. Oskarżony znał zatem reguły wynikające z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Tym samym oskarżony z pełnym rozeznaniem wystąpił przeciwko przepisom mającym na celu ochronę zdrowia publicznego (społecznego), zwłaszcza, iż ilość posiadanych środków odurzających pozwalała na wielokrotnie odurzenie się.

Ustalając wymiar kary, w ramach przewidzianego przez ustawodawcę zagrożenia, Sąd w stosunku od obydwu oskarżonych kierował się dyrektywami z art. 53 § 1 i 2 k. k. I tak, w odniesieniu do oskarżonego **K. B. (1)** jako okoliczność obciążającą Sąd potraktował działanie w zamiarze bezpośrednim oraz znaczny stopień społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu. Na niekorzyść oskarżonego przemawiała jego uprzednia wielokrotna (trzynastokrotna!) karalność, w tym trzykrotnie za przestępstwa podobne. Sąd miał na uwadze również, że K. B. (1) działał w warunkach powrotu do przestępstwa, a przypisanego mu czynu dopuścił w zaledwie dwa tygodnie po opuszczeniu jednostki penitencjarnej, co świadczy o znacznym stopniu jego zdemoralizowania i nieskuteczności

podejmowanych w stosunku do niego działań resocjalizacyjnych. Na korzyść oskarżonego Sąd poczytał fakt, iż w toku całego postępowania konsekwentnie przyznawał się on do posiadania środków odurzających.

W związku z tym, Sąd uznał, że kara 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu, nie przekracza stopnia winy, a także czyni zadość celom kary w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej. Wymierzona kara pozbawienia wolności niewątpliwie będzie akcentowała jej wychowawczą rolę, co ma na celu uświadomienie oskarżonemu naganności jego postępowania i wzbudzenie w nim refleksji o konieczności przestrzegania obowiązującego porządku prawnego.

W odniesieniu do oskarżonego **M. S. (1)** jako okoliczność obciążającą Sąd potraktował działanie w zamiarze bezpośrednim oraz znaczny stopień społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu, wyrażający się m. in. w charakterze dobra prawnego, przeciwko któremu czyn ten był wymierzony. Na korzyść oskarżonego Sąd poczytał jego uprzednią niekaralność oraz fakt, iż w toku całego postępowania konsekwentnie przyznawał się on do posiadania środków odurzających.

W związku z tym, Sąd uznał, że kara 1 roku pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu, nie przekracza stopnia winy, a także czyni zadość celom kary w zakresie prewencji indywidualnej i generalnej. Mając zwłaszcza na uwadze uprzednią niekaralność oskarżonego, Sąd przyjął, że warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary na okres 2 lat tytułem próby jest wystarczające dla osiągnięcia wobec tego sprawcy celów kary, a w szczególności - dla zapobieżenia jego powrotu do przestępstwa. Celem wzmocnienia wychowawczego oddziaływania zastosowanego środka probacyjnego, Sąd na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k. k. zobowiązał oskarżonego M. S. (1) do informowania kuratora o przebiegu okresu próby, a na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k. k. – do powstrzymania się od używania środków odurzających.

W punkcie VI. sentencji wyroku na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy z dnia 29. 07. 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeczono od oskarżonego M. S. (1) na rzecz (...) Ośrodek (...) dla (...) w G. nawiązkę w kwocie 3.000 złotych, uznając iż kwota ta jest adekwatna do możliwości majątkowych oskarżonego i wagi popełnionego przestępstwa. Nawiązka ma na celu zwiększenie wychowawczego oddziaływania zapadłego orzeczenia.

W punkcie XVI. wyroku na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzeczono przepadek dowodu rzeczowego opisanego w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) oraz dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) pod pozycjami numer 7. i 8.

Ponadto Sąd orzekł w przedmiocie kosztów obrony z urzędu.

W punkcie XIX. wyroku, na podstawie art. 626 § 1 k. p. k. oraz art. 624 k. p. k., mając na uwadze sytuację majątkową oskarżonego, w szczególności fakt, iż odbywa on aktualnie karę pozbawienia wolności i nie ma możliwości zarobkowania, zwolniono K. B. (1) od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, które przejęto na rzecz Skarbu Państwa. Natomiast od oskarżonego M. S. (1) Sąd zasądził opłatę w kwocie 180 złotych, zwalniając go w pozostałym zakresie od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych.